

derstøttelserne og i Stedet ved Forhandling finde en Vej frem paa den angivne Maade. — Endelig rettede det ærede Medlem Hr. Slebsager et Modspørgsmaal til mig, idet jeg havde spurgt ham, hvorvidt Landbrugets egne Industrivirksomheder praktiserede hans Teori om at nedsætte Lønnen og alt det, han nævnte, og dette Modspørgsmaal gik ud paa, om Arbejdet i disse Virksomheder er standset, og om disse Virksomheder havde fremsat Krav om Understøttelse. Det ved jeg ikke. Men hvis Virksomhederne ikke er standset, maa de have gode Konjunkturer, og saa er det jo godt alt sammen, saa er der ikke noget Problem der; og dette Spørgsmaal hænger jo sammen med det andet Spørgsmaal om, hvorvidt de har krævet Understøttelse. Men Spørgsmaalet er ikke afgjort dermed, thi det ærede Medlem Hr. Slebsager ved jo meget godt, at hvis der ligger en Fabrik, som kan opretholde høje Lønninger, vil denne Fabrik gøre det vanskeligt for andre Virksomheder i det paagældende Fag at komme ned med Lønningerne, altsaa bruge den Recept, som det ærede Medlem Hr. Slebsager udstedte til den øvrige Industri. Herom har jeg allerede tilladt mig at nævne et og andet, og jeg har haft et Sammenstød med det ærede Medlem Hr. Pinstrup om Landbrugets Forhold til Industrien, saa herom kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Hvis man vil følge en saadan Parole, skulde man selv gaa i Spidsen for Landbrugets Vedkommende, saaledes som vi Konservative med Føje rettede en Henstilling til Rigsdagen om i det parlamentariske Liv at gaa i Spidsen med Lønnedsættelser ogsaa for vort Vedkommende.

Erhvervsministeren (Stawning): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard refererede, stillet et Slags Spørgsmaal dels til det ærede Medlem og dels til mig i Anledning af en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte i Gaar, og som han for et Øjeblik siden har beskæftiget sig med. Jeg har ikke opfattet, at der i den paagældende Udtalelse laa en Undsigelse af enhver Art Kriselovgivning i Fremtiden; jeg blev derfor ikke bestyrtet ved at høre den paagældende Udtalelse,

men jeg blev forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Pürschel nu lagde noget andet deri og oven i Købet krævede mig til Regnskab for, hvad jeg mener om denne Udtalelse eller Forholdene i Fremtiden som Følge af denne Udtalelse. Jeg har intet at klare i den Sag; jeg har ikke opfattet denne Udtalelse som en Undsigelse, og hvis den var det, maa jeg vente, til den effektueres; før kan jeg ikke tage Standpunkt dertil; det maa altsaa blive et Spørgsmaal om Fremtiden, hvad der vil ske, hvis det radikale Venstre virkelig tager et saadant Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Pürschel drøfter. At Fremtidens Kriselovgivning maa være i nogen Maade afhængig af Valutalovgivningen og Valutapolitikken, er en Selvfølge, det gaar jeg ogsaa ud fra; uden Valutapolitikken med de Følger, den har medført indtil i Dag, vilde vi overhovedet neppe have beskæftiget os med et Lovforslag som det, vi nu har med at gøre. Jeg kan derfor ikke forstaa, at der er noget alarmerende i den nævnte Udtalelse, det maa være i den opskræmte Fantasi, som det ærede Medlem nu og da møder med, at den har antaget en saadan Form.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen hævdede, at Landbrugsbevillingerne var ganske særlig nyttige, fordi de skabte Konkurrencedygtighed. Derom har jeg tidligere sagt, at jeg f. Eks. anser Bevillingerne til Konsulenterne og andet lignende for at være samfundsnyttige, men jeg kan ikke tro saa daarligt om Landbruget, at det skulde være sandt, at det blev mindre konkurrencedygtigt og mindre energisk, hvis Staten undlod at betale det halve af Præmierne til Dyrskuer; det vilde vistnok være ganske ligegyldigt med Hensyn til Konkurrencedygtigheden i Landbruget. — Det ærede Medlem forlangte paa ny Besked, om jeg vilde medvirke til en Ændring i Rigsdagsmændenes Løn. Jeg maa sige, at efter at det ærede Medlem i Gaar, saaledes som det er paapeget, eftertrykkelig har sagt, at dette ikke skulde være af nogen økonomisk Betydning, men skulde være et Led i Bestræbelserne for at trykke fattige Menneskers Løn ned, har jeg ingen Sympati derfor; men der kan være Grund til at beskæftige sig med baade Rigsdagsmændenes og forskellige andre offentlige Hvervs Lønningsmaade